

Die Traditionen des Hochstifts Regensburg und des Klosters S. Emmeram (Ed. Widemann) Nr. 18

In Quid Ideoin dei nomine ego Immo hac ammonitione contactus pro divino amore et retributione sempiterna tradidi proprias ad sanctum Emmerammum in vico nuncupato Uualdgeringun, idest aeclesiam cum casa et curte et omni edificio meo cum omni (!) adpendiciis eorum, manentem I Otbertum nomine et Raatburc cum infantibus suis II et alia mancipia, idest Otmunt, Drudmunt, Kamanolf, Regindrud, Otdrud, Adalpirin, Deonot, isti sunt de illa ecclesia, cum omnibus quicquid ibi visus sum habere, tam in terra quam in prata sive in silva, ita Liutrihum et Otam uxorem eius et unam silvam de ista parte Phatriu, sed et infantes eorum extra traditione ista dimitto; cetera omnia supra nominata ad sanctum Emmerammum pertinere volo. Acta est haec traditio anno incarnationis domini DCCCXXII et VIII cesaris augusti Ludouuici et V domini mei Baturici episcopi, die ante Adalperht testis, Pillunc testis, Adalbald testis, Rihho, Ogast, Geuuipald, Anno, Cotaperht, Sigiperht, Argis, Deotbato, Puman, Oni, Sabulo, Rodhart, Tiso, Rihheri. Ego